

ชีวิตหลังความตาย

Chee Wit Luang Kwarm Tai

Life After Death

โดย นพ.ทวิชชัย วิสุทธิมรรค

By Dr. Tawatchai Wisoodthimark

จัดพิมพ์โดย:

ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย

1415 ถ.ศรีวิภา ทาวน์ อิน ทาวน์ ซอย 3/4 วังทองกลาง กทม. 10310

โทร. 02-5307417

พฤษภาคม 2535 (สงวนลิขสิทธิ์)

จำนวน 3,000 เล่ม

30.-

แต่

ดวงวิญญาณที่พยายามพัฒนาตนเอง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	5
ร่างกาย ปัญญา และวิญญาณ	6
ธรรมชาติและพลังของวิญญาณ	12
ชีวิตบนโลกนี้และชีวิตในโลกหน้า	17
สวรรค์และนรก	22
หนังสืออ้างอิง	28

คำนำ

ร่างกายของมนุษย์เป็นเพียงพาหนะชั่วคราวของวิญญาณเพราะในที่สุดร่างกายต้องตาย เสื่อมสลาย สิ้นสุดการดำรงอยู่ สิ่งที่ยังคงอยู่ต่อไปคือวิญญาณ ผู้ที่ไม่เชื่อว่ามนุษย์มีวิญญาณก็เท่ากับยอมรับว่ามนุษย์ไม่มีชีวิตภายหลังความตาย จุดประสงค์ของการเกิดมามีชีวิตอยู่บนโลกนี้ก็เพียงดิ้นรนเอาตัวรอดไปวัน ๆ จนหมดลมหายใจ เช่นเดียวกับสัตว์ทั่ว ๆ ไป

เราไม่สามารถนำวิญญาณมาแสดงให้เห็นได้ หากเราผ่าร่างกายมนุษย์ดูทุกส่วนก็หาวิญญาณไม่พบ เพราะวิญญาณดำรงอยู่ในอีกภาวะหนึ่งเหนือกว่าโลกทางกายภาพ กระนั้นก็มีสัญลักษณ์หลายอย่างที่บ่งชี้ว่ามนุษย์มีวิญญาณที่ทำให้มนุษย์ต่างจากสัตว์ เช่น เราเห็นได้ว่าสัตว์ต่าง ๆ ดำรงอยู่โดยอาศัยสัญชาตญาณ หิวก็ออกล่าเหยื่อ หนาวก็หาที่อบอุ่นในซอก สัตว์ชนิดเดียวกันที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมเดียวกันจึงมีพฤติกรรมคล้าย ๆ กันไปหมด แต่สำหรับมนุษย์ มนุษย์ชาติเดียวกัน ภาษาเดียวกัน ท้องถิ่นเดียวกัน แม้แต่ในครอบครัวเดียวกันกลับมีอุปนิสัยใจคอและพฤติกรรมต่างกันอย่างมากมายเพราะมนุษย์มีวิญญาณที่เป็นพลังผลักดันให้มนุษย์รู้จักคิด จินตนาการ หาเหตุผลและหล่อหลอมบุคลิกภาพและอุปนิสัยของตน หากมนุษย์ไม่พัฒนาวิญญาณของตน ดำรงชีวิตอยู่โดยอาศัยสัญชาตญาณ มนุษย์ก็จะกลายเป็นคนป่าเถื่อน หมกมุ่นอยู่กับทางโลก ด้วยเหตุนี้พระศาสดาจึงถูกส่งมาแต่ละยุคเพื่อช่วยพัฒนาวิญญาณของมนุษย์ขึ้นมาสู่ฐานะอันประเสริฐที่คู่ควรกับความเป็นมนุษย์

พระศาสดาทั้งหลายในอดีตมิได้อธิบายไว้ละเอียดเกี่ยวกับวิญญาณและชีวิตภายหลังความตาย อาจเป็นเพราะยังไม่มีคามจำเป็นในยุคนั้นหรือมนุษย์ในยุคนั้นยังไม่พร้อมที่จะรับ มาในยุคใหม่นี้พระศาสดาองค์ล่าสุด คือ พระบาฮาอูลลาห์ ถูกส่งมาเพื่อช่วยพัฒนาวิญญาณของมนุษย์อีกครั้ง พระองค์ได้ทรงอธิบายเกี่ยวกับวิญญาณให้ละเอียดขึ้นกว่าเดิม ให้ได้สัดส่วนกับอิทธิพลของโลกวัตถุในยุคนี้ที่ยั่วยวนพร้อมที่จะจุดลากวิญญาณของมนุษย์ให้ลงเหวได้เสมอ เพื่อว่ามนุษย์จะมีความแข็งแกร่งพอที่จะพัฒนาจิตใจและวิญญาณของตนเอง เอาชนะอิทธิพลของวัตถุนิยมในปัจจุบันที่รุนแรงกว่าในยุคศาสนาทั้งหลายในอดีตอย่างเหลือคณนา

ข้าพเจ้าพยายามอธิบายประกอบให้น้อยที่สุดเท่าที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ เพราะการอธิบายที่ยิ่งมากเท่าไรก็จะมีโอกาสใช้ความเข้าใจส่วนตัวเข้ามาปะปนมากเท่านั้น ฉะนั้นเนื้อหาส่วนใหญ่ในหนังสือนี้จะเป็นธรรมเนียมเนื้อแท้ที่คัดมาจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีอิสระที่จะทำสมาธิไตร่ตรองหาความหมายความเข้าใจในธรรมเนียมเหล่านี้ด้วยตนเอง ข้าพเจ้าคิดว่าความรู้ความเข้าใจจากการอ่านหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ผู้อ่านอ่าน “พระวจนะเร้นลับ” ได้ซาบซึ้งยิ่งขึ้น

นพ.ธวัชชัย วิสุทธีมรรค

ร่างกาย ปัญญา และวิญญาณ

ในบทแรกนี้ เราควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของร่างกาย ปัญญา และวิญญาณก่อน ในทางการแพทย์เราทราบดีว่าสมองคืออวัยวะสำคัญที่ควบคุมการทำงานของร่างกาย ทั้งโดยการสั่งการโดยตรงหรือผ่านระบบฮอร์โมนและระบบประสาทอัตโนมัติ แต่ที่จริงแล้วสมองเป็นเพียงตัวกลางที่ได้รับพลังอีกทอดหนึ่งมาจากวิญญาณระบบประสาทซิมพาเทติกก็อยู่ในการควบคุมของวิญญาณด้วยเช่นกัน¹ เมื่อวิทยาศาสตร์การแพทย์เจริญก้าวหน้าขึ้นในอนาคต ความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและวิญญาณจะเป็นที่เข้าใจดีขึ้น

อวัยวะและองค์ประกอบต่าง ๆ ของร่างกาย แม้ว่าจะแตกต่างกันแต่ก็เชื่อมโยงอยู่ด้วยกัน โดยการประสานงานของวิญญาณ ซึ่งทำให้อวัยวะและองค์ประกอบเหล่านั้นทำงานกลมกลืนกัน และเที่ยงตรงอย่างสมบูรณ์ จึงทำให้ชีวิตดำเนินอยู่ต่อไปได้ อย่างไรก็ตามแม้ร่างกายมนุษย์มิได้ทราบถึงการประสานงานโดยวิญญาณ แต่ร่างกายก็ปฏิบัติการด้วยความเที่ยงตรงตามความประสงค์²

ปัญญาคือพลังของวิญญาณ ความสัมพันธ์ระหว่างปัญญาและวิญญาณอาจเปรียบได้กับแสงอาทิตย์กับดวงอาทิตย์

แต่ปัญญาคือพลังของวิญญาณ วิญญาณคือตะเกียง ปัญญาคือแสงที่ส่องมาจากตะเกียง วิญญาณคือต้นไม้ ปัญญาคือผลไม้ ปัญญาคือความสมบูรณ์และสาระของวิญญาณ ดังเช่นแสงอาทิตย์เป็นสาระของดวงอาทิตย์³

เกี่ยวกับคำถามที่ว่าพลังของปัญญาและพลังของวิญญาณเป็นหนึ่งเดียวกันหรือไม่ พลังเหล่านี้เป็นคุณสมบัติตามธรรมชาติของวิญญาณ เช่น การจินตนาการ ความคิด ความเข้าใจ ซึ่งเป็นพลังอันเป็นแก่นสารของความเป็นมนุษย์ ประดุจลำแสงเป็นคุณสมบัติตามธรรมชาติของดวงอาทิตย์ ร่างกายมนุษย์เป็นเช่นกระจก วิญญาณเป็นเช่นดวงอาทิตย์ พลังปัญญาของมนุษย์เป็นเช่นลำแสงที่มาจากวิญญาณ ลำแสงอาจหยุดส่องมาที่กระจก แต่ลำแสงไม่มีทางแยกออกจากดวงอาทิตย์⁴

วิญญาณไม่จำเป็นต้องอาศัยร่างกาย เพราะวิญญาณสามารถปฏิบัติการได้ทั้งโดยอาศัยร่างกายและไม่อาศัยร่างกาย แต่ร่างกายจำเป็นต้องมีวิญญาณ

¹ TI 3

² BWF 340

³ SAQ 209

⁴ BW xv 43

ร่างกายอาจถูกตัดอวัยวะหรืออวัยวะอาจสูญเสียสมรรถภาพ ร่างกายอาจกลายเป็นอัมพาต แต่กระนั้น ปัญญา ญาณ ยังคงอยู่เหมือนเดิม ปัญญาตัดสินใจ ความคิดสมบูรณ์ แม้มีจะ เปื่อยแตกกลับกลายเป็นประโยชน์ กระดูกสันหลังกลายเป็นอัมพาตไม่มีการเคลื่อนไหวของ กล้ามเนื้อ แต่ญาณจะยังคงอยู่ในภาวะเดิม⁵

ญาณมีพลังสำคัญสองอย่าง ก. ดังเช่นสิ่งแวดล้อมภายนอกถูกสื่อสารมายังญาณโดย ตา หู สมอง ญาณถ่ายทอดความต้องการและจุดประสงค์ของตนโดยผ่านสมองไปยังมือและ ลิ้นของร่างกายเป็นการแสดงออก พลังของญาณคือแก่นสำคัญของชีวิต ข. พลังที่สองของ ญาณแสดงออกในโลกแห่งมิติ ซึ่งญาณดำรงอยู่และปฏิบัติการโดยไม่อาศัยประสาทสัมผัส ทางร่างกาย ในอาณาจักรแห่งมิตินี้ ญาณเห็นโดยไม่ใช้ตา ได้ยินโดยไม่ใช้หู และเดินทางโดย ไม่ใช้การเคลื่อนไหวร่างกาย ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าญาณของมนุษย์สามารถปฏิบัติการผ่าน ทางร่างกายโดยใช้อวัยวะของประสาทสัมผัส และญาณสามารถดำรงอยู่และปฏิบัติการโดยไม่ ใช้ประสาทสัมผัสเหล่านี้ นี่พิสูจน์ถึงความเหนือกว่าของญาณต่อร่างกาย

ตัวอย่างเช่น จมูกตูดะเกียงนี้ มิใช่แสงของตะเกียงที่เหนือกว่าตัวตะเกียงหรือ แม้ว่า ตะเกียงจะสวยงามเพียงไร แต่ถ้าไม่มีแสงในตะเกียง จุดประสงค์ของตะเกียงไม่บรรลุผล และ ตะเกียงนั้นไร้ชีวิต ตะเกียงจำเป็นต้องมีแสงแต่แสงไม่จำเป็นต้องอาศัยตะเกียง ญาณไม่ จำเป็นต้องอาศัยร่างกายแต่ร่างกายจำเป็นต้องอาศัยญาณ มิฉะนั้นร่างกายจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ ญาณดำรงอยู่ได้โดยปราศจากร่างกาย แต่ร่างกายที่ปราศจากญาณจะตาย⁶

ปัญญาจะแสดงพลังออกได้ต้องอาศัยร่างกาย เช่น สมองที่สมบูรณ์ถ้าหากสมองเป็นโรคหรือเสื่อมตาม อายุ พลังของปัญญาจะเสื่อมไปด้วยแต่ญาณจะไม่ถูกกระทบกระเทือน ในผู้ที่ เป็นโรคจิต ปัญญาของเขาจะ ถูกบั่นทอนอย่างมาก แต่ญาณของเขาจะคงอยู่ไม่ถูกกระทบกระเทือน⁷

จงพิจารณาว่าความฉลาดของมนุษย์พัฒนาและเสื่อมลงได้อย่างไร และบางครั้งเสื่อมลง จนสูญสิ้น แต่ทว่าญาณไม่มีการเปลี่ยนแปลงการที่ปัญญาจะแสดงออกได้นั้นร่างกายต้อง สมบูรณ์ ปัญญาที่ดีต้องอยู่ในร่างกายที่ดี แต่ญาณไม่จำเป็นต้องอาศัยร่างกายปัญญาอาศัย พลังของญาณในการเข้าใจ จิตนาการ และปฏิบัติการ แต่ญาณคือพลังอิสระ ปัญญาเข้าใจ นามธรรมโดยอาศัยรูปธรรม แต่ญาณสำแดงตนได้อย่างไม่มีขีดจำกัดปัญญาถูกจำกัดแต่ ญาณไม่มีขีดจำกัด ปัญญาเข้าใจโดยอาศัยประสาท การเห็น ได้ยิน รับรส ได้กลิ่น และสัมผัส แต่ญาณเป็นอิสระจากประสาทสัมผัสเหล่านี้ ตามที่เจ้าสังเกตุญาณมิได้อยู่หนึ่งไม่ว่าในยาม หลับหรือตื่น ในขณะที่ฝันญาณอาจไขปัญหาที่ไขไม่ได้ในยามตื่น ยิ่งไปกว่านั้นปัญญาไม่

⁵ PUP 242

⁶ PT 86-7

⁷ LG no. 612

สามารถเข้าใจในยามที่ประสาทสัมผัสหยุดทำงาน และในขณะที่เป็นตัวอ่อนหรือทารก พลังการใช้เหตุผลยังไม่ปรากฏแต่วิญญาณมีพลังเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ กล่าวโดยย่อข้อพิสูจน์มีมากมายที่แสดงว่าแม้การใช้เหตุผลจะสูญเสียไป พลังของวิญญาณยังคงอยู่ อย่างไรก็ตามวิญญาณดำรงอยู่ในระดับและภาวะต่างกัน⁸

แม้วิญญาณดำรงอยู่ได้โดยไม่อาศัยร่างกาย แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายเป็นที่รู้สึกโดยวิญญาณ ดังนั้นเราต้องปฏิบัติต่อร่างที่ไร้วิญญาณด้วยความเคารพ

หากเราได้รับความรื่นเริงหรือเจ็บปวดจากเพื่อน หากความรักเป็นรักแท้หรือหลอกลวง ผู้ที่ถูกกระทบคือวิญญาณ หากคนรักอยู่ไกลจากเรา ผู้ที่โศกเศร้าคือวิญญาณ และความโศกเศร้าหรือความยุ่งยากของวิญญาณอาจทำให้เกิดปฏิกิริยากับร่างกาย...ถ้าร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง วิญญาณไม่จำเป็นต้องถูกกระทบกระเทือน...ถ้ากรงเหล็กทำลาย หกไม่ได้รับอันตราย เมื่อตะเกียงแตก เปลวไฟยังคงสว่างไสว เช่นเดียวกับวิญญาณของมนุษย์ แม้ความตายจะทำลายร่างกาย แต่ความตายก็ไม่มีอำนาจเหนือวิญญาณ⁹

เนื่องด้วยร่างกายเป็นบัลลังก์ของวิญญาณ สิ่งใดที่บังเกิดกับร่างกายจะเป็นที่รู้สึกโดยวิญญาณ ความจริงแล้วความยินดีหรือเศร้าสลดบังเกิดกับวิญญาณมิใช่ร่างกาย เนื่องด้วยร่างกายเป็นบัลลังก์ของวิญญาณ พระผู้เป็นเจ้าจึงบัญญัติว่า ร่างกายต้องได้รับการทะนุถนอมมิให้บังเกิดความน่ารังเกียจ วิญญาณเห็นร่างกายซึ่งเป็นบัลลังก์ของตน ดังนั้นถ้าร่างกายได้รับการเคารพก็เหมือนตั้งวิญญาณเป็นผู้รับ และก็เป็นเช่นนั้นในทางกลับกัน

ดังนั้นจึงมีการบัญญัติไว้ว่า ร่างที่ไร้ชีวิตควรได้รับการปฏิบัติด้วยเกียรติและความเคารพที่สุด¹⁰

หากปล่อยวิญญาณไว้ตามธรรมชาติ วิญญาณดวงนั้นจะอ่อนแอตกต่ำลง จะใช้พลังปัญญาไปในทางลบ เพื่อฝันไร้สาระมองไม่เห็นแสงธรรม

เมื่อมนุษย์ไม่เปิดปัญญาและสมองรับพรจากพระวิญญาณ แต่กลับหันวิญญาณ ไปสู่โลกวัตถุ ไปสู่ส่วนที่เป็นเนื้อหนัง เขาจะตกต่ำลงมาสู่อาณาจักรสัตว์ อยู่ในสภาพอันน่าเศร้า เพราะถ้าคุณลักษณะทางธรรมของวิญญาณที่เปิดรับลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มิเคยถูกใช้ วิญญาณก็จะอ่อนแอลงและในที่สุดไร้สมรรถภาพในขณะที่คุณลักษณะทางโลกที่ฝึกฝนอยู่ฝ่าย

⁸ BW xv 38

⁹ PT 65-6

¹⁰ SWB 95

เดียวจะกลายเป็นพลังอันน่ากลัว มนุษย์ที่หลงทางและไร้ความสุขจะกลายเป็นคนป่าเถื่อน ไร้
ความยุติธรรม ทุร้าย และคิดร้ายยิ่งกว่าสัตว์¹¹

พระพรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่ปรากฏชัดอยู่ในชีวิตทั้งหลาย บางครั้งถูกซ่อนเร้นโดยม่านกำบัง
ของปัญญาและสายตาทางโลก ซึ่งทำให้มนุษย์ตาบอด แต่เมื่อคราบเหล่านั้นถูกขจัดออกและ
ม่านกำบังขาดสะบั้นลง สัญลักษณ์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะเป็นที่เห็นได้และมนุษย์จะเป็น
พยานต่อแสงนิรันดร์ที่ส่องสว่างแก่โลก¹²

จงไตร่ตรองดูพลังความคิดของมนุษย์มีสองชนิด ชนิดหนึ่งเป็นสิ่งที่แท้ ต้องตรงกับความจริง
ความคิดเช่นนี้มีการบังเกิดขึ้นจริงเช่น ความคิดเห็นที่แม่นยำ ทฤษฎีที่ถูกต้อง การค้นพบ
ทางวิทยาศาสตร์และสิ่งประดิษฐ์คิดค้น ความคิดอีกชนิดหนึ่งเกิดจากจินตนาการอันไร้สาระและ
ไร้ประโยชน์ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลอันใด และไม่มีความเป็นจริง มันสาดซัดเหมือนกับคลื่นในทะเล
แห่งจินตนาการและผ่านไปเหมือนความฝันอันไร้สาระ¹³

ดังนั้นวิญญาณไม่สามารถบรรลุฐานะอันประเสริฐสุดได้นอกจากจะได้รับการช่วยเหลือจากพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ เพราะวิญญาณมีขีดจำกัดอยู่ในระดับของตนเอง อาจเปรียบได้กับกระจกที่ไม่มีทางเรืองแสงได้นอกจาก
จะได้รับแสงอาทิตย์ ในแต่ละยุคมนุษย์สามารถรับพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้โดยผ่านทางพระศาสนาที่
เสด็จมาในยุคนั้น ๆ

จิตและวิญญาณแห่งการใช้เหตุผลหมายถึงสิ่งเดียวกัน จิตนี้ซึ่งตามการเรียกของนัก
ปรัชญา นั่นคือวิญญาณแห่งการใช้เหตุผลล้อมรอบทุกสรรพสิ่ง ค้นพบสภาพความเป็นจริงของ
สรรพสิ่งต่าง ๆ ครอบงำที่อยู่ในขีดความสามารถของมนุษย์ รู้ลักษณะพิเศษ ผลและคุณสมบัติ
ของสรรพสิ่งต่าง ๆ แต่นอกจากนี้วิญญาณของมนุษย์จะได้รับการช่วยเหลือโดยพลังความ
ศรัทธา วิญญาณจะไม่คุ้นเคยกับความลับของพระเจ้าและสภาพความเป็นจริงของสวรรค์
ประจักษ์ที่แม้จะใสและชัดเจน ก็ยังจะจำเป็นต้องได้รับแสงสว่าง กระจกจะไม่สามารถค้นพบ
ความลับของพระเจ้าจนกว่าแสงอาทิตย์จะสะท้อนมายังกระจก¹⁴

วิญญาณของมนุษย์มีขีดจำกัด ไม่สามารถเข้าใจปรากฏการณ์ของอาณาจักรที่อยู่เหนือ
มนุษย์ เพราะวิญญาณเป็นเชลยของพลังชีวิตที่ปฏิบัติการอยู่ในระดับการดำรงอยู่ของตนเอง
และไม่สามารถเกินเลยไปกว่านั้น อย่างไรก็ตามพระเยซูทรงกล่าวถึงว่า มนุษย์จะต้องได้รับการ
เกิดใหม่และชำระบาปด้วยไฟของพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิญญาณมนุษย์ที่ไม่ได้รับพลังจากพระ

¹¹ PT 96

¹² BWF 266

¹³ SAQ 251

¹⁴ SAQ 208

วิญญาณบริสุทธิ์จะถูกพิจารณาว่าตาย วิญญาณของมนุษย์ไม่ได้รับการกระตุ้นและฟื้นฟูชีวิตโดยโลกวัตถุ แต่จำเป็นต้องได้รับการปกป้องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁵

วิญญาณเป็นเช่นกระจก และพระกรุณาของพระเจ้าเป็นเช่นดวงอาทิตย์ เมื่อกระจกบริสุทธิ์ใสและหันเข้าหาดวงอาทิตย์กระจกจะสะท้อนแสงสว่างและความรุ่งโรจน์อันไพบูรณ์ของดวงอาทิตย์ เช่นนั้นเราไม่ควรพิจารณาว่ากระจกเป็นตัวส่องแสง แต่เป็นเพราะพลังแสงอาทิตย์ที่ผ่านเข้ามาทำให้กระจกสะท้อนแสง¹⁶

พระเจ้าเป็นเจ้าอาจเปรียบได้กับดวงอาทิตย์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์เปรียบได้กับแสงอาทิตย์ ดังเช่นแสงอาทิตย์ที่นำแสงสว่างและความอบอุ่นมายังโลก ให้ชีวิตทุกสรรพสิ่ง เช่นกันพระศาสนานำพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระเจ้ามาให้แสงสว่างและชีวิตแก่วิญญาณของมนุษย์¹⁷

การทำสมาธิช่วยให้วิญญาณสัมผัสใกล้ชิด ได้รับพรและพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น ซึ่งทำให้วิญญาณนั้นได้รับความรู้ หยั่งรู้สรรพสิ่งต่าง ๆ ในยุคเริ่มต้นของศาสนาบาไฮสาวกที่ไม่เคยบวชเรียนแต่กลับมีความรู้ความเข้าใจปราดเปรื่องกว่านักบวชในสมัยนั้น ก็เพราะได้รับพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

โดยการทำสมาธิ มนุษย์บรรลุชีวิตนิรันดร์ เขาได้รับลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระพรของพระวิญญาณประทานมาให้ขณะไตร่ตรองทำสมาธิ วิญญาณของมนุษย์ได้รับรู้และแข็งแกร่งขณะทำสมาธิ โดยการทำสมาธิ ธุรกิจที่มนุษย์ไม่เคยรู้อะไรเลยถูกเปิดเผยต่อเขา เขาได้รับการบันดาลใจจากสวรรค์ ได้รับอาหารทิพย์การทำสมาธิคือกุญแจไขประตูแห่งความลึกลับในภวะนั้นมนุษย์ลิ้มตนเอง ถอนตัวเองออกจากวัตถุภายนอก ดำดิ่งอยู่ในมหาสมุทรแห่งโลกวิญญาณ และสามารถเปิดเผยความลับของสิ่งต่าง ๆ ในตัวมันเอง เพื่อสาริตสิ่งนี้จึงคิดถึงมนุษย์ในฐานะที่มีการมองเห็นสองชนิด เมื่อการมองเห็นภายในกำลังทำงาน สายตาภายนอกมองไม่เห็น

สมาธิทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากธรรมชาติของสัตว์ หยั่งรู้สภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่ง ทำให้มนุษย์ได้สัมผัสกับพระเจ้า

สมาธิทำให้วิทยาศาสตร์และศิลปะปรากฏขึ้นมาจากที่เคยเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ทำให้เกิดสิ่งประดิษฐ์ การกิจอันยิ่งใหญ่ดำเนินไปได้โดยสมาธิ การปกครองดำเนินไปได้อย่างราบรื่นสมาธิทำให้มนุษย์เข้าไปสู่อณาจักรของพระเจ้า

¹⁵ DAL 43

¹⁶ BWF 367

¹⁷ DAL 43

กระนั้นก็ตามความคิดบางอย่างเป็นสิ่งไร้ประโยชน์สำหรับมนุษย์ มันเป็นประดุจคลื่นที่ซัดอยู่ในทะเลโดยปราศจากผล แต่ถ้าสมาธิอาบด้วยแสงธรรมภายใน ผลที่ได้จะแน่นอน

สมาธิคล้ายกับกระจก ถ้าท่านหันกระจกไปยังโลกว่าดวงมันจะสะท้อนสิ่งนั้น ดังนั้นถ้าวิญญานของมนุษย์กำลังทำสมาธิในเรื่องทางโลก เขาจะได้รับรู้สิ่งเหล่านั้น แต่ถ้าท่านหันกระจกแห่งวิญญานไปสู่สวรรค์ ดวงดาวและรังสีของธรรมาทิตยจะสะท้อนอยู่ในหัวใจของท่าน และท่านจะได้รับคุณความดีจากอาณาจักรสวรรค์¹⁸

การตัดสินใจที่ผ่านมาทางสมาธิเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถวัดหรือกำหนดได้ พระผู้เป็นเจ้าสามารถตัดสินใจให้เราทราบสิ่งที่เราไม่เคยรู้มาก่อน ถ้าพระองค์ต้องการ¹⁹

ดูกร คนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า เรารับประกันว่า หากปัญญาของเจ้าบริสุทธิ์และว่างเปล่า จากคำกล่าวหรือความคิดทั้งหมด และหัวใจทั้งหมดของเจ้าถูกดึงดูดเข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า จงลืมทุกสิ่งยกเว้นพระผู้เป็นเจ้าและสนิทกับพระวิญญานของพระองค์ เมื่อนั้นพระวิญญานบริสุทธิ์จะช่วยเจ้าด้วยพลังที่ทำให้เจ้าสามารถหยั่งรู้ทุกสรรพสิ่ง²⁰

โดยธรรมชาติแล้ว เมื่อบาไฮศาสนิกชนทำสมาธิ เขาถูกเชื่อมเข้ากับแหล่งอำนาจ หากคนที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าทำสมาธิ เขากำลังตั้งใจไปสู่อนุภาพและความปรานีของพระผู้เป็นเจ้า แต่เราไม่สามารถพูดได้ว่า การตัดสินใจใด ๆ ที่มาสู่บุคคลหนึ่งที่ไม่รู้จักพระบาฮาอูลลาห์ และไม่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า เป็นเพียงสิ่งที่มาจากอัตตาของเขาเอง การทำสมาธิเป็นสิ่งสำคัญมาก ท่านศาสนิกบาลไม่เห็นเหตุผลใดที่มีตรสหายไม่ควรได้รับการสอนให้ทำสมาธิ แต่พวกเขาควรป้องกันไม่ให้ความมงงาย หรือความคิดอันโง่เขลาตีบคลานเข้ามา²¹

วิญญานที่ใช้แต่พลังปัญญาของตนเอง ไม่เคยได้รับพรและอำนาจจากพระวิญญานบริสุทธิ์ก็จะพลาดคุณประโยชน์ส่วนนี้ไป นี่มิได้หมายความว่าให้เราเลิกเรียนหนังสือแล้วมาทำสมาธิกันทั้งวัน เราต้องต่อสู้อ่านเรียนศาสตร์สาขาต่าง ๆ ต่อไปและถ้าเป็นประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เราจะได้รับการตัดสินใจจากพระวิญญานบริสุทธิ์เป็นการเสริม

นักวิทยาศาสตร์ยอดอัจฉริยะคืออัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่แปลกประหลาดมากคนหนึ่ง โดยปกติแล้วนักวิทยาศาสตร์จะทำการทดลองสิ่งต่าง ๆ เผ่าสังเกต ใช้สถิติปัญญาหาเหตุผลแล้วจึงค้นพบสิ่งใหม่ ๆ แต่ไอน์สไตน์ไม่ได้ทำการทดลองอะไร อยู่ดี ๆ เขาก็จินตนาการเป็นสูตรพลังปรมาณูขึ้นมาเองในสมองของเขา ยากที่จะพิสูจน์หรือคัดค้านว่าไอน์สไตน์ได้รับการบันดาลใจจากอำนาจเบื้องบนหรือไม่

¹⁸ PT 174-6

¹⁹ PMD 39

²⁰ BWF 369

²¹ LG no. 911

ธรรมชาติและพลังของวิญญาณ

วิญญาณเชื่อมโยงอยู่กับร่างกายก็จริง แต่ดำรงอยู่ในภาวะที่ต่างจากร่างกาย ไม่อยู่ในระบบทางกายภาพ เช่นร่างกายที่ต้องมีการเสื่อมสลาย วิญญาณไม่มีการเสื่อมสลายหรือแตกดับแต่จะดำรงอยู่ต่อไปตลอดกาล วิญญาณเชื่อมอยู่กับร่างกายประจวบดวงอาทิตย์ที่ปรากฏอยู่ในกระจก เมื่อกระจกแตกดวงอาทิตย์ยังคงอยู่ต่อไป ไม่ถูกกระทบกระเทือน วิญญาณจะแสดงอำนาจได้มากกว่าในขณะที่อวัยวะของร่างกายหยุดทำงานเช่นเวลาหลับ และเมื่อวิญญาณแยกจากร่างกายคือภายหลังความตาย วิญญาณจะแสดงอำนาจได้มากยิ่งขึ้นไปอีกอย่างไม่มีการสิ้นในโลกเทียบเท่า

วิญญาณมิใช่เป็นการรวมตัวขององค์ประกอบต่าง ๆ วิญญาณมิได้ประกอบด้วยธาตุต่าง ๆ วิญญาณเป็นหนึ่งซึ่งแบ่งแยกไม่ได้และเป็นอมตะ วิญญาณอยู่นอกเหนือระบบของโลกทางกายภาพวิญญาณไม่มีการตาย ปรัชญาทางวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ว่า ธาตุเป็นสิ่งที่ไม่ถูกทำลายและคงอยู่ตลอด วิญญาณมิได้ประกอบจากธาตุต่าง ๆ แต่เป็นประจวบธาตุเอง ดังนั้นจึงไม่มีการสูญสลายดวงวิญญาณเป็นสิ่งที่แบ่งแยกไม่ได้จึงไม่มีการแตกสลายหรือถูกทำลาย²²

การดำรงอยู่ที่แท้จริงของมนุษย์คือวิญญาณมิใช่ร่างกาย แม้ร่างกายของมนุษย์อยู่ในอาณาจักรสัตว์แต่วิญญาณของเขาเกินเหนือกว่าสรรพสิ่งทั้งหมด จงดูว่าแสงอาทิตย์ให้ความสว่างแก่โลกวัตถุอย่างไรเช่นกันแสงธรรมสวรรค์ส่องแสงให้แก่โลกวิญญาณ วิญญาณทำให้มนุษย์เป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ในอาณาจักรสวรรค์

โดยพลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ปฏิบัติการผ่านวิญญาณของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถแลเห็นการดำรงอยู่ที่แท้จริงของสรรพสิ่ง ผลงานศิลปะและวิทยาศาสตร์อันยิ่งใหญ่คือพยานต่อพลังอำนาจนี้ของพระวิญญาณ

พระวิญญาณเดียวกันนี้ประทานชีวิตนิรันดร์²³

วิญญาณเดินทางโดยสองวิธี คือปราศจากพาหนะซึ่งเป็นการเดินทางของวิญญาณ และโดยอาศัยพาหนะซึ่งเป็นการเดินทางทางวัตถุตั้งเช่นนกที่บินไปและนกที่ถูกอุ้มไป

ในเวลาหลับร่างกายเป็นราวกับตาย แต่วิญญาณยังมีชีวิตและดำรงอยู่ไม่เพียงเท่านั้นการรับรู้ของวิญญาณเพิ่มขึ้น การบินของวิญญาณสูงกว่า และปัญญาที่เกิดขึ้นยิ่งใหญ่กว่า การถือว่า

²² PT 90

²³ PT85

วิญญาณสูญสิ้นไปภายหลังจากที่ร่างกายตาย เป็นเหมือนกับการจินตนาการว่านกในกรงถูกทำลาย เมื่อกรงแตกหักนกไม่มีอะไรจะต้องกลัวการทำลายกรง เราเห็นได้ว่าเมื่อปราศจากกรง นกนี้บินอยู่ในภาวะหลับ ดังนั้นถ้ากรงแตกหัก นกยังดำรงอยู่ ความรู้สึกของนกยังมีอนุภาพมากขึ้น การรับรู้สมบูรณ์ขึ้น ความสุขเพิ่มขึ้น ในความเป็นจริงแล้ว นกจากอเวจีไปสู่สวรรค์แห่งความปิติเพราะสำหรับนกที่รู้บุญคุณ ไม่มีสวรรค์ใดยิ่งใหญ่กว่าการเป็นอิสระจากกรง นั่นเองที่สาวกทั้งหลายรีบสละชีวิตเพื่อศาสนาด้วยความปิติและความสุขที่สุด

ในขณะที่ตื่น ดวงตาของมนุษย์เห็นได้ไกลที่สุดเท่าระยะเดินทางหนึ่งชั่วโมง เพราะพลังของวิญญาณถูกกำหนดโดยอวัยวะของร่างกาย แต่ด้วยสายตาของวิญญาณ วิญญาณเห็นอเมริกา และสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ที่นี่ ค้นพบสภาพของสรรพสิ่งและจัดการธุรกิจทั้งหลายเช่นนั้นหากวิญญาณเป็นเช่นเดียวกับร่างกาย พลังการมองเห็นของวิญญาณย่อมเป็นส่วนเดียวกับการมองเห็นของดวงตา ดังนั้นเป็นที่กระจ่างว่า วิญญาณต่างจากร่างกาย นกต่างจากกรง และพลังการหยั่งรู้ของวิญญาณแข็งแกร่งกว่าเมื่อปราศจากสื่อทางร่างกาย²⁴

เจ้าจงรู้ไว้ว่า วิญญาณของมนุษย์ประเสริฐอยู่เหนือความทุกข์พลภาพของร่างกายหรือปัญญา การที่คนป่วยแสดงความอ่อนแอ เป็นเพราะเกิดการปิดกั้นระหว่างวิญญาณและร่างกายของเขา เพราะวิญญาณยังคงอยู่ไม่ถูกรบกวนกระทบกระเทือนโดยความเจ็บป่วยของร่างกาย จงพิจารณาแสงของตะเกียง แม้จะมีวัตถุมาขวางกั้นการส่องแสงของตะเกียง แต่แสงของตะเกียงก็ยังคงฉายต่อไปไม่อ่อนลง ในทำนองเดียวกัน ความเจ็บป่วยทุกอย่างที่เกิดกับร่างกายเป็นสิ่งปิดกั้นมิให้วิญญาณแสดงพลังและอำนาจให้ปรากฏออกมา อย่างไรก็ตามเมื่อวิญญาณแยกจากร่างกาย วิญญาณจะแสดงอำนาจและอิทธิพลที่ไม่มีพลังใดในโลกเทียบเท่า ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ทุกดวงจะได้รับการประสิทธิ์ประสาทด้วยอนุภาพอันยิ่งใหญ่และจะปิติอย่างเหลือล้น²⁵

มนุษย์มีศักยภาพของวิญญาณแอบแฝงอยู่ และจุดประสงค์ของการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้คือ การพัฒนาศักยภาพที่แอบแฝงอยู่นี้โดยอาศัยพระวิญญาณอันบริสุทธิ์ที่ผ่านมากับพระศาสดาในแต่ละยุค

สภาวะของมนุษย์อาจเปรียบได้กับเมล็ดพืช หากเราหว่านเมล็ดพืชต้นไม้ใหญ่จะงอกขึ้นมา พลังของเมล็ดถูกเปิดเผยในต้นไม้ซึ่งมีกิ่ง ใบ ดอก ผล งอกออกมา พลังเหล่านี้ถูกซ่อนเร้นอยู่ในเมล็ด โดยพรและความอริของการเพาะปลูก พลังเหล่านี้ปรากฏชัดออกมาคล้ายกันกับที่พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงปราณีได้ฝากพลังและศักยภาพซ่อนเร้นอยู่ในมนุษย์ โดยการศึกษาและวัฒนธรรม พลังที่ซ่อนเร้นนี้จะปรากฏชัดในมนุษย์ ดังเช่นการปรากฏของต้นไม้จากเมล็ดพืช²⁶

²⁴ SAQ 228-9

²⁵ GWB 154

²⁶ BWF 267

พลังงานเหล่านี้ที่พระผู้เป็นอากรของการนำทางจากสวรรค์ประสาทให้กับมนุษย์ แฝงอยู่ในเขาประดุกเปลวไฟแฝงอยู่ในเทียนรัศมีแฝงอยู่ในตะเกียง ความโชติช่วงของพลังงานเหล่านี้จะถูกกดบังโดยกิเลสตัณหา ประดุกจริงสี่ของดวงอาทิตย์ถูกกดบังโดยคราบธุลีบนกระจก เทียนและตะเกียงไม่สามารถติดไฟขึ้นมาเองโดยไม่ได้รับการช่วยเหลือ และเป็นไปไม่ได้ที่กระจกจะขจัดคราบออกไปจากตัวเอง เป็นที่ประจักษ์และชัดเจนว่าจนกว่าจะมีการจุดไฟ ตะเกียงจะไม่ลุก และนอกจากว่าคราบจะถูกขจัดออกไปจากผิวกระจก กระจกจะไม่แสดงสนทรรศของดวงอาทิตย์ ไม่สะท้อนแสงสว่างและความโชติช่วงของดวงอาทิตย์²⁷

คนหนึ่งทีนั้นถามว่า ทำไมเวลาสวดมนต์และทำสมาธิ ใจมักชอบมุ่งไปหาใครคนหนึ่งทีล่องลับไปแล้ว พระอับดุลบาฮาตอบว่า: เป็นกฎแห่งการสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้า ทีผู้อ่อนแอควรพึ่งพาผู้ที่แข็งแรง ผู้ที่ท้อแท้ตั้งใจไปหาอาจเป็นสื่อของพลังของพระผู้เป็นเจ้ามาสู่ท่านแม้ว่ายังอยู่บนโลกนี้ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นทีเสริมพลังมนุษย์ทุกคน²⁸

ไม่เพียงแต่มนุษย์ทีฉลาดทีสุดเท่านั้นทีไม่สามารถเข้าใจธรรมชาติของวิญญาณ แม้แต่พระบาฮาอุลลาห์เองก็ทรงบอกว่า ปากกาของพระองค์หยุดชะงักเมื่อพยายามอธิบายฐานะอันประเสริฐของวิญญาณ

จงรู้ไว้ว่า วิญญาณคือสัญลักษณ์หนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า เป็นมณีสวรรค์ทีมนุษย์ทีรอบรู้ทีสุดก็ไม่สามารถเข้าใจ ความลับของวิญญาณนั้นปัญญาทีเฉียบแหลมเพียงไรก็ไม่สามารถเปิดเผยได้ วิญญาณเป็นสิ่งแรกในบรรดาสรรพสิ่งทั้งหลายทีประกาศความล้ำเลิศของพระผู้สร้างยอมรับความรุ่งโรจน์ของพระองค์ ยึดมั่นอยู่กบัสัจจะของพระองค์ หากวิญญาณเชื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้า วิญญาณจะสะท้อนแสงสว่างของพระองค์และกลับไปหาพระองค์ในทีสุด แต่ถ้าวิญญาณไม่ภักดีต่อพระผู้สร้าง วิญญาณจะกลายเป็นเหยื่อของอิตตาและอารมณ์และจมอยู่ในนั้นในทีสุด²⁹

เจ้าจงรู้ไว้ว่า หลังจากทีแยกจากร่างกาย วิญญาณจะก้าวหน้าต่อไปจนกระทั่งไปสู่เบื้องหน้าของพระผู้เป็นเจ้า เป็นไปในภาวะทีการเปลี่ยนแปลงของยุคและศตวรรษในโลกนี้ไม่สามารถรบกวนได้ วิญญาณจะคงอยู่ตราบเท่าทีอาณาจักรและอาณูภาพของพระผู้เป็นเจ้าคงอยู่ วิญญาณจะแสดงสัญลักษณ์และคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าจะเปิดเผยความเมตตาอารีของพระองค์ การเคลื่อนไหวของปากกาของเราหยุดชะงักเมื่อพยายามจะอธิบายความสูงส่งและความรุ่งโรจน์ของฐานะอันประเสริฐดังกล่าว เกียรติทีพระหัตถ์แห่งความปรานีจะสวมใส่ให้แก่วิญญาณนั้น ไม่มีจิตเปิดเผยได้ ไม่มีสิ่งใดในโลกอธิบายได้ พระพรจงมีแด่วิญญาณทีในชั่วโมงแห่งการแยกจากร่างกาย ได้บริสุทธิ์หลุดพ้นจากจินตนาการอันไร้สาระของประชาชนบนโลก ดวงวิญญาณดังกล่าวจะดำรงอยู่และเคลื่อนไหวไปตามพระประสงค์ของพระผู้สร้าง... หากมนุษย์ได้รับการ

²⁷ GWB 65

²⁸ ABL 97

²⁹ GWB 158

บอกเล่าถึงสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ให้กับดวงวิญญาณดังกล่าวในภพทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งบัลลังก์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง ชีวิตของเขาจะลุกโผลงอย่างทันใดด้วยความปรารถนาจะบรรลุสู่สถานะอันสูงส่งบริสุทธิ์และรุ่งโรจน์ดังกล่าว...ธรรมชาติของวิญญาณไม่สามารถอธิบายได้ และไม่เหมาะสมหรืออนุญาตที่จะเปิดเผยลักษณะทั้งหมดของวิญญาณให้แก่มนุษย์ พระศาสดาถูกส่งมาเพื่อจุดประสงค์เดียวคือนำทางมนุษย์ชาติไปสู่หนทางแห่งสัจจะ จุดประสงค์ที่เป็นรากฐานของการเปิดเผยศาสนาคือเพื่ออบรมมนุษย์ทั้งหลาย เพื่อว่าในชั่วโมงแห่งความตาย พวกเขาจะได้ขึ้นไปสู่บัลลังก์เบื้องบนด้วยความบริสุทธิ์และไม่ผูกพัน แสงสว่างที่ส่องมาจากดวงวิญญาณเหล่านี้เป็นเหตุผลของความก้าวหน้าของโลกและประชาชน...ดวงวิญญาณเหล่านี้เป็นผู้เป็นสัญลักษณ์ของความไม่ผูกพันจะส่งแรงกระตุ้นสูงสุดต่อความเป็นอยู่บนพิภพ³⁰

วิญญาณที่ซื่อสัตย์ต่อพระผู้สร้าง จะสามารถบรรลุสู่ฐานะอันประเสริฐ และภายหลังแยกจากร่างกายไปสู่ภพหน้าแล้ว วิญญาณนั้นจะครอบครองพลังที่สามารถส่งอิทธิพลไปสู่ภพอื่น ๆ ช่วยเหลือและนำทางมนุษย์ แต่สำหรับวิญญาณที่ไม่ซื่อสัตย์ วิญญาณนั้นจะจากโลกนี้ไปโดยสมบูรณ์ ไม่มีอิทธิพลมารังความมนุษย์บนโลกนี้ได้

เจ้าจงรู้ไว้ว่า หากวิญญาณของมนุษย์เดินในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า วิญญาณจะกลับไปรวมอยู่ในความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นที่รัก วิญญาณจะบรรลุสู่สถานะที่ไม่มีปากกาตามใดพรรณนาได้ไม่มีวิจิตรอธิบายได้ วิญญาณที่ซื่อสัตย์ต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าและมั่นคงอยู่ในหนทางของพระองค์ ภายหลังที่แยกจากร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นจะครอบครองพลังที่ทุกภพของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพจะได้รับประโยชน์จากเขา โดยบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า ดวงวิญญาณนั้นจะจรโลงโลกแห่งการดำรงอยู่และเสริมพลังที่ทำให้ศิลปะและความพิศวงในโลกปรากฏขึ้น³¹

ในหมู่วิญญาณที่ประเสริฐมีการเข้าใจ การค้นพบและการติดต่อทางวิญญาณ ซึ่งบริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ ดังนั้นในพระคัมภีร์ใหม่เขียนไว้ว่า พระโมเสสและเอลิยามาหาพระคริสต์บนภูเขาทาเบอร์ นี่เป็นที่กระจ่างว่ามีใช้การพบกันทางร่างกายแต่เป็นภาวะทางจิตที่แสดงออกเป็นเหมือนการพบกันทางกาย³²

เมื่อคนไม่ตีตาย ดวงวิญญาณของเขาจะจากโลกนี้ไปโดยสมบูรณ์และไม่สามารถมีอิทธิพลต่อบุคคลใด...ความคิดของเขามีอิทธิพลเฉพาะเมื่อเขายังมีชีวิตบนโลกนี้...แต่ดวงวิญญาณของคนดีได้รับชีวิตนิรันดร์ และบางครั้งพระผู้เป็นเจ้าอนุญาตให้ความคิดของเขามาสู่โลกนี้เพื่อช่วยเหลือประชาชน³³

³⁰ GWB 155-6

³¹ GWB 161

³² SAQ 252

³³ LG no. 449

ต่อคำถามที่ว่าดวงวิญญาณที่ดิ้งามและบริสุทธิ์ทั้งหลายภายหลังจากละทิ้งร่างกายไปแล้ว ได้มีอิทธิพล ช่วยเหลือและนำทางมนุษย์นั้น เป็นความจริงสำหรับบาไฮ³⁴

วิญญาณที่จากโลกนี้ไปสามารถสนทนากับผู้ที่อยู่บนโลกนี้ได้หรือไม่?

พระอับดุลบาฮา: การสนทนาเป็นไปได้แต่ไม่เหมือนการสนทนาของเรา ไม่มีข้อสงสัยว่าพลังของภพเบื้องบนและพลังบนโลกนี้มีอิทธิพลต่อกันและกัน หัวใจของมนุษย์สามารถได้รับการบันดาลใจ นี่เป็นการสนทนาทางวิญญาณ ดังเช่นในความฝันที่คนเราพูดคุยกับเพื่อนขณะที่ปากไม่ออกเสียง เช่นเดียวกันกับการสนทนาของวิญญาณ มนุษย์อาจสนทนากับอตตานในตัวเขาว่า “เราทำสิ่งนี้ได้ไหม เราควรทำงานนี้ไหม” ดังกล่าวคือการสนทนากับอตตาฝ่ายสูง³⁵

³⁴ LG no. 451

³⁵ PT 179

ชีวิตบนโลกนี้และชีวิตในโลกรหน้า

ดังเช่นการดำรงอยู่ที่แท้จริงของมนุษย์คือวิญญาณของเขา มิใช่ร่างกาย โลกนี้ไม่มีการดำรงอยู่ที่แท้จริง แต่เป็นเพียงเงาของภพหน้าพระศาสดาทั้งหลายจึงพร่ำสอนให้มนุษย์อย่าหลงละเมอผูกพันอยู่กับโลกนี้

โลกนี้เป็นเพียงการแสดง ไร้สาระและว่างเปล่า ไม่มีอะไร เป็นเพียงความคล้ายคลึงของความเป็นจริง จงอย่าแส่หาต่อโลกนี้ อย่าสลายพันธะที่เชื่อมเจ้ากับพระผู้สร้างของเจ้า และอย่าเป็นพวกที่ผิดพลาดและหลงทางออกไปจากหนทางของพระองค์ แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า โลกนี้เป็นเพียงไอระเหยในทะเลทรายซึ่งผู้กระหายน้ำว่าเป็นน้ำ และพยายามไขว่คว้าด้วยอำนาจทั้งหมดของเขาจนกระทั่งเมื่อเขามาถึง จึงพบว่ามันเป็นเพียงภาพลวงตา³⁶

เจ้าจงรู้ว่า อาณาจักรสวรรค์เป็นภพที่แท้จริง และโลกนี้เป็นเพียงเงาของภาพสวรรค์ที่ยื่นออกมา เงามีชีวิตของมันเอง การดำรงอยู่ของมันเป็นเพียงความเพ้อฝัน ไม่มีอะไรมากไปกว่านั้นมันเป็นเพียงภาพที่สะท้อนอยู่ในน้ำ ดูเหมือนว่าเป็นรูปภาพ³⁷

เจ้าจงรู้ว่า โลกประดุจภาพสะท้อนเหนือทะเลทราย ที่ผู้กระหายน้ำเข้าใจผิดว่าเป็นน้ำ น้ำทิพย์ของโลกนี้เป็นเพียงไอระเหยในทะเลทราย ความสงสารและเห็นใจเป็นเพียงความลำบากและความยุ่งยาก ที่พักพิงบนโลกเป็นเพียงความเหนื่อยอ่อนและความเศร้า จงละทิ้งโลกไว้ให้กับผู้ที่ผูกพันกับโลก และหันหน้าของเจ้ามาสู่อำนาจของพระผู้เป็นนาย³⁸

โลกหน้าบริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ โลกหน้าและโลกนี้แยกจากกันด้วยเพียงประสาทสัมผัสของมนุษย์ ดังเช่นสายตาของมนุษย์มองไม่เห็นคลื่นความถี่ของแสงบางคลื่น หูไม่สามารถได้ยินคลื่นเสียงบางคลื่น กระนั้นก็ตามโลกนี้และโลกหน้ามิได้แยกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่มีการเชื่อมโยงกันอยู่ ดังที่วิญญาณเชื่อมโยงอยู่กับร่างกายและเมื่อวิญญาณเป็นอิสระแยกจากร่างกายแล้ว วิญญาณจะไปสู่โลกหน้าซึ่งเป็นภพของวิญญาณ และร่างกายก็จะกลับคืนสู่ภพของตนเช่นกัน คือสลายกลายเป็นดิน

มิตรสหายคนหนึ่งถามว่า: เราควรคาดหวังต่อความตายอย่างไร? พระอับดุลบาฮาทรงตอบว่า: เราคาดหวังต่อเป้าหมายการเดินทางอย่างไร? ด้วยความหวัง เช่นเดียวกันกับการคาดหวังต่อการสิ้นสุดการเดินทางบนโลกนี้ ในโลกหน้ามนุษย์จะพบว่าเขาเป็นอิสระจากความพิการมากมายที่เราทนอยู่บนโลกนี้ บรรดาผู้ที่ได้ผ่านความตายไปมีภพของพวกเขาเอง ภพนั้น

³⁶ GWB 328

³⁷ SWAB 176

³⁸ SWAB 186

มิได้ถูกย้ายออกไปจากภพของเราแต่ภพนั้นบริสุทธิ์พ้นจากสิ่งที่เราเรียกว่ากาลเวลาและสถานที่ เวลาของเราวัดด้วยดวงอาทิตย์ เมื่อไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นหรือตก กาลเวลานั้นไม่มีอีกต่อไป ผู้ที่ได้ขึ้นไปสู่ภพหน้ามีคุณลักษณะแตกต่างจากผู้ที่ยังอยู่บนโลกนี้ แต่ภพนั้นก็ตามไม่มีการแยกจากกันโดยแท้จริง³⁹

อาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของใช้สถานที่ แต่บริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ เป็นภพของวิญญาณ เป็นภพของพระเจ้า เป็นศูนย์กลางของอธิปไตยของพระเจ้า เป็นอิสระจากร่างกายบริสุทธิ์พ้นจากจินตนาการของมนุษย์ การถูกจำกัดอยู่กับสถานที่เป็นคุณสมบัติของร่างกายมิใช่วิญญาณ จงสังเกตดูว่าร่างกายของมนุษย์ถูกจำกัดอยู่กับพื้นที่เล็กน้อย ร่างกายครอบคลุมเนื้อที่เพียงสองคืบ แต่วิญญาณและปัญญาของมนุษย์เดินทางไปที่ทุกประเทศและทุกดินแดน และไปแม้แต่อวกาศที่ไร้ขอบเขต ล้อมรอบทุกสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ ทำการค้นพบในดวงดาวอันประเสริฐและระยะทางอันไม่มีสิ้นสุดนี้ เป็นเพราะว่าวิญญาณไม่มีสถานที่ โลกและสวรรค์เป็นเสมือนหนึ่งเดียวกันสำหรับวิญญาณ เพราะวิญญาณทำการค้นพบทั้งในโลกและสวรรค์ แต่ร่างกายถูกจำกัดอยู่กับสถานที่และไม่รู้สิ่งที่อยู่เหนือไปจากนั้น...ชีวิตของอาณาจักรสวรรค์คือชีวิตของวิญญาณ คือชีวิตนิรันดร์ และบริสุทธิ์พ้นจากสถานที่เหมือนกับวิญญาณของมนุษย์ซึ่งไม่มีสถานที่ เพราะถ้าหากท่านตรวจสอบร่างกายของมนุษย์ท่านจะไม่พบตำแหน่งใดของวิญญาณ เพราะวิญญาณไม่มีสถานที่ มิได้เป็นวัตถุ วิญญาณมีการเชื่อมโยงกับร่างกายดังเช่นการเชื่อมโยงของดวงอาทิตย์กับกระจกนี้ ดวงอาทิตย์มิได้อยู่ในกระจกแต่ดวงอาทิตย์มีการเชื่อมโยงกับกระจก ในทำนองเดียวกัน อาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของบริสุทธิ์พ้นจากทุกสิ่งที่สามารถรับรู้ได้โดยดวงตาหรือโดยประสาทสัมผัสอื่น ๆ คือการได้ยิน การดมกลิ่น การรับรส และการสัมผัส ปัญญาอยู่ในมนุษย์ซึ่งการดำรงอยู่ของปัญญาเป็นที่ยอมรับ ปัญญาอยู่ที่ไหนในมนุษย์? หากท่านตรวจสอบร่างกายด้วยตา ด้วยหู หรือประสาทสัมผัสอื่น ๆ ท่านจะไม่พบปัญญา กระจกนั้นก็ตามปัญญาดำรงอยู่ ดังนั้นปัญญาไม่มีสถานที่แต่เชื่อมโยงอยู่กับสมอง อาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของก็คล้ายกันนี้ ในทำนองเดียวกัน ความรักไม่มีสถานที่แต่เชื่อมอยู่กับหัวใจ ดังนั้นอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของไม่มีสถานที่ แต่เชื่อมโยงอยู่กับมนุษย์⁴⁰

มนุษย์อาจลืมการกระทำบางอย่างของตนเองขณะที่มีชีวิตอยู่เพราะความจำของมนุษย์ขึ้นอยู่กับพลังของปัญญา และปัญญาต้องอาศัยสมองที่สมบูรณ์ เมื่อสมองเสื่อมลงตามอายุ การแสดงพลังของปัญญาย่อมเสื่อมตามไปด้วย แต่วิญญาณไม่ต้องอาศัยสมอง ฉะนั้นหลังจากแยกจากร่างกาย วิญญาณจะยังคงทราบและจำการกระทำทุกอย่างของตนเองที่อยู่บนโลกนี้ได้ และจะถูกเรียกไปคิดบัญชีต่อการกระทำของตน ความลับที่วิญญาณไม่ทราบในขณะที่อยู่บนโลกนี้วิญญาณจะได้รับทราบในโลกหน้า ฉะนั้นผู้ที่วิญญาณรู้จักอยู่แล้วในโลกนี้ วิญญาณก็ย่อมจะรู้จักในโลกหน้าแน่นอน วิญญาณที่ประเสริฐทั้งหลายจะรู้จักกันในภพสวรรค์ ไม่ว่าดวงวิญญาณนั้นจะอยู่ในอดีตอันไกลหรือไกล

³⁹ ABL 95-96

⁴⁰ SAQ 241-2

เกี่ยวกับคำถามของเจ้าที่ว่า วิญญาณของมนุษย์หลังจากที่แยกจากร่างกายแล้ว จะยังคง รู้จักซึ่งกันและกันหรือไม่ เจ้าจงรู้ว่า วิญญาณของบาไฮผู้ซึ่งได้เข้าไปในเรือคริมชั้นจะสมาคม และติดต่อกันอย่างสนิทสนม จะร่วมภาคีกันด้วยชีวิต ความใฝ่ฝัน ความมุ่งหมายและความพยายามประดุจเป็นดวงวิญญาณเดียวกัน บาไฮผู้อาศัยอยู่ในเรือแห่งความรอดพ้นของพระเจ้า เป็นเจ้า จะทราบดีถึงภาวะและฐานะของกันและกัน และจะสามัคคีกันด้วยพันธะแห่งความสนิทสนมและมิตรภาพ อย่างไรก็ตาม ภาวะดังกล่าวขึ้นอยู่กับความศรัทธาและความประพฤติของพวกเขา ผู้ที่อยู่ในระดับและฐานะเดียวกันจะทราบดีถึงความสามารถ ลักษณะ ความสำเร็จและคุณความดีของกันและกัน ผู้ที่อยู่ในระดับต่ำกว่าจะไม่สามารถเข้าใจฐานะหรือประเมินคุณความดีของผู้ที่อยู่ในฐานะสูงกว่า...เราขอเป็นพยานว่า วิญญาณที่ไม่เชื่อศาสนาขณะที่หายใจเฮือกสุดท้ายจะตระหนักถึงสิ่งดีงามทั้งหลายที่หลุดผ่านเขาไป เขาจะคร่ำครวญต่อชะตาของตนเอง จะอ่อนน้อมต่อพระเจ้า และจะคงเป็นเช่นนี้ต่อไปหลังจากที่วิญญาณของเขาแยกจากร่างกาย เป็นที่กระจ่างชัดว่าหลังจากร่างกายตาย มนุษย์ทุกคนจะประเมินคุณค่าของการกระทำของเขา จะตระหนักถึงทุกสิ่งทีพวกเขาได้ทำ เราเป็นพยานต่อดวงตะวันที่ฉายแสงเหนือขอบฟ้าแห่งอาณาจักรสวรรค์เป็นผู้เป็นสาวกของพระเจ้าขณะที่จากชีวิตนี้ไป จะประสบกับความปีติและดีใจอย่างที่เป็นไปไม่ได้ที่จะอธิบาย ขณะที่ผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในความผิดพลาดจะถูกครอบงำด้วยความกลัวและสิ้นสะท้าน จะเต็มไปด้วยความตื่นตระหนกอย่างไม่มีสิ่งใดเปรียบ⁴¹

เกี่ยวกับคำถามที่ว่า วิญญาณจะรู้จักกันหรือไม่ในโลกแห่งวิญญาณ สิ่งนี้เป็นความจริงที่แน่นอน เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นโลกแห่งมิติที่ซึ่งความจริงที่ปกปิดอยู่จะถูกเปิดเผย และวิญญาณผู้เป็นที่รู้จักกันดีจะปรากฏชัดเพียงไหน ความลึกลับซึ่งมนุษย์ไม่เอาใจใส่ในโลกนี้ เขาจะค้นพบในภพสวรรค์ และรับทราบความลับของสัจจะ ถ้าเช่นนั้นเขาจะรู้จักและค้นพบบุคคลที่เขาเคยร่วมสมาคมได้ดีเพียงไหน ไม่มีข้อสงสัยว่า ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ผู้มีหน้าที่เห็นแจ้ง จะคุ้นเคยกับความลึกลับทั้งปวงในอาณาจักรอากาศจะแสวงหาพระพรที่จะได้เป็นพยานต่อสภาวะของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทุกดวง พวกเขาจะได้เห็นความงามของพระเจ้าเป็นเจ้าในภพนั้น และในทำนองเดียวกันจะได้พบมิตรสหายทั้งหลายของพระเจ้าที่เคยอยู่ในอดีตอันไกลและไกล ร่วมชุมนุมกันอยู่

ความแตกต่างของมนุษย์จะเป็นที่ประจักษ์ภายหลังจากโลกนี้ไปแล้ว แต่ความแตกต่างนี้ไม่สัมพันธ์กับสถานที่ แต่สัมพันธ์กับวิญญาณและมโนธรรม เพราะอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ มันเป็นอีกภพหนึ่งอีกจักรวาลหนึ่ง และเจ้าจงรู้ว่าอย่างแน่นอนด้วยว่า ในภพสวรรค์ ผู้มีศีลธรรมทั้งหลายจะรู้จักกันและกัน จะแสวงหาความสามัคคีซึ่งกันและกัน เป็นความสามัคคีทางวิญญาณ ทำนองเดียวกัน ความรักที่คนหนึ่งมีให้กับใครอีกคนหนึ่งจะไม่ถูกลืมในอาณาจักรสวรรค์ และในภพนั้นเจ้าจะไม่ลืมชีวิตของเจ้าบนโลกนี้⁴²

⁴¹ GWB 169-71

⁴² BNE 190

อย่างไรก็ดี วิญญาณจะได้พบกัน สัมผัสกัน ในภพหน้าได้แค่นั้น ขึ้นอยู่กับความรักอันจริงใจที่มีต่อกันขณะอยู่บนโลกนี้

ตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สอนนั้น วิญญาณยังคงความเป็นอัตภาพและสติของตนภายหลังความตาย และสามารถติดต่อวิญญาณดวงอื่น ๆ ใด ๆ หนึ่งได้ตามการติดต่อกันเป็นการติดต่อทางโลกวิญญาณโดยแท้จริง และขึ้นอยู่กับความรักอันไม่หวังผลประโยชน์และไม่เห็นแก่ตัวที่แต่ละคนมีต่อกัน⁴³

ท่านขออธิบายว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเราหลังจากที่เราจากโลกนี้ไป นี่เป็นปัญหาที่ไม่มีพระศาสดาองค์ใดในอดีตเคยตอบไว้อย่างละเอียด เหตุเพราะว่าท่านไม่สามารถถ่ายทอดสิ่งหนึ่งให้กับปัญญาอีกคนหนึ่ง เป็นสิ่งซึ่งแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากทุกสิ่งที่เขาเคยประสบมา พระอัครบิดรบาชาทรงให้ตัวอย่างอย่างดีว่า ความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตนี้กับชีวิตหน้าเป็นเหมือนเด็กที่อยู่ในครรภ์ เด็กพัฒนาดวงตา หู มือ เท้า ลิ้น แต่กระนั้นเด็กไม่มีอะไรให้มองหรือได้ยิน เด็กไม่สามารถเดิน หยิบสิ่งของหรือพูด เด็กพัฒนาอวัยวะเหล่านี้ไว้สำหรับโลกนี้ หากท่านพยายามอธิบายให้เด็กในครรภ์ว่าโลกนี้เป็นอย่างไร เด็กจะไม่มีวันเข้าใจ แต่เด็กจะเข้าใจเมื่อเขาเกิดออกมาและได้ใช้อวัยวะเหล่านั้น ดังนั้นเราไม่สามารถเห็นภาพของเราในโลกหน้า เท่าที่เราารู้คือสติและบุคลิกของเราคงอยู่ต่อไปในภพใหม่และโลกหน้าดีกว่าโลกนี้ ดังเช่นโลกนี้ดีกว่าครรภ์มารดาอันมืดมิด⁴⁴

การอยู่หนึ่งโดยสมบูรณ์ไม่มีอยู่ในธรรมชาติ ทุกสรรพสิ่งก้าวหน้าหรือเสื่อมลง ทุกสิ่งเคลื่อนไปข้างหน้าหรือถอยหลัง ไม่มีสิ่งใดหนึ่งอยู่ไม่เคลื่อนไหว ตั้งแต่เกิดมนุษย์พัฒนาร่างกายไปจนเติบโตเต็มที่จากนั้นร่างกายเริ่มเสื่อมลง กำลังและประสาทรับรู้ลดถอยลง และค่อย ๆ ไปสู่ความตาย...เป็นที่กระจ่างชัดว่า การเคลื่อนไหวเป็นสิ่งจำเป็นของการดำรงอยู่ทุกอย่าง การดำรงอยู่ของโลกวัตถุก้าวหน้าไปถึงจุดหนึ่งแล้วจะเสื่อมลง นี่คือกฎที่ปกครองสรรพสิ่งทั้งหมด บัดนี้ขอให้เราพิจารณาดูวิญญาณ เราได้เห็นแล้วว่า การเคลื่อนไหวเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดไม่มีการเคลื่อนไหวสรรพสิ่งทั้งหมดไม่ว่าอยู่ในอาณาจักรแร่ธาตุ อาณาจักรพืชหรือสัตว์ อยู่ภายใต้กฎแห่งการเคลื่อนไหว ต้องพัฒนาขึ้นหรือเสื่อมลง แต่สำหรับวิญญาณมนุษย์ไม่มีการเสื่อม การเคลื่อนไหวของวิญญาณมุ่งไปสู่ความสมบูรณ์เท่านั้น การเติบโตและก้าวหน้าเท่านั้นที่เป็นการเคลื่อนไหวของวิญญาณ...ในโลกแห่งวิญญาณไม่มีการเสื่อมถอยโลกอันไม่ยั่งยืนนี้เป็นสิ่งตรงกันข้าม การเคลื่อนไหวเป็นสิ่งจำเป็นและทุกสิ่งต้องไปข้างหน้าหรือถอย ในอาณาจักรแห่งวิญญาณไม่มีการล่าถอยที่เป็นไปได้ การเคลื่อนไหวทุกอย่างถูกกำหนดให้ไปสู่สภาวะที่สมบูรณ์⁴⁵

⁴³ LG no. 457

⁴⁴ LG no. 451

⁴⁵ PT 88-90

เกี่ยวกับวิญญาณของมนุษย์ภายหลังความตาย วิญญาณจะคงอยู่ในระดับความบริสุทธิ์ที่ตนได้พัฒนาาระหว่างที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ และหลังจากที่เป็นอิสระจากร่างกาย วิญญาณจะจมลงไปในมหาสมุทรแห่งความปรานีของพระผู้เป็นเจ้า ตั้งแต่วินาทีที่วิญญาณจากร่างกายและไปถึงภพสวรรค์วิวัฒนาการนั้นเป็นของโลกวิญญาณนั้นคือ การเข้าหาพระผู้เป็นเจ้าในโลกแห่งกายภาพ วิวัฒนาการเป็นไปจากระดับความสมบูรณ์หนึ่งไปสู่อีกระดับความสมบูรณ์หนึ่ง แร่ธาตุผ่านจากความสมบูรณ์ของมันไปสู่ความสมบูรณ์ของพืชและพืชพัฒนาขึ้นไปสู่อณาจักรสัตว์และวัฒนาต่อไปสู่ความเป็นมนุษย์... วิญญาณมิได้วัฒนาจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง แต่วัฒนาต่อไปเข้าไปใกล้พระผู้เป็นเจ้าโดยความปรานีและความอารีของพระองค์⁴⁶

⁴⁶ PT 66

สวรรค์และนรก

สวรรค์และนรกมิใช่สถานที่แต่คือภาวะที่อยู่เหนือกาลเวลาและสถานที่ มนุษย์จะบรรลุสู่สวรรค์เมื่อเขาพัฒนาไปสู่ความสมบูรณ์สูงสุดของตนเอง พัฒนาคุณธรรมต่าง ๆ เช่นความบริสุทธิ์ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความไม่ผูกพันทางโลก และต้องไม่มีความริษยา การพัฒนานี้เป็นไปโดยการยอมรับพระศาสนาที่เสด็จมาในแต่ละยุคโดยอาศัยความรู้และความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ และ การเชื่อฟังบัญญัติของพระองค์ นรกคือภาวะของวิญญาณที่ปฏิเสธศาสนทูตในยุคของตน และละเมิดบทบัญญัติของพระองค์ ไม่ว่าจะไปสวรรค์หรือนรก วิญญาณจะอยู่ในภพเดียวกัน แต่ดำรงอยู่ในภาวะต่างกันตามที่วิญญาณนั้นได้พัฒนามา เปรียบเช่นมนุษย์กับ หินต่างก็ดำรงอยู่ในโลกเดียวกันนี้ แต่ภาวการณ์ดำรงอยู่ของมนุษย์ต่างกับหินมาก

ไม่มีสรรพสิ่งใดบรรลุถึงสวรรค์ของตนได้ นอกจากว่ามันจะปรากฏอยู่ในระดับความสมบูรณ์สูงสุดที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น ผลึกนี้คือสวรรค์ของหินซึ่งสสารของหินเป็นองค์ประกอบของผลึก ทำนองเดียวกันสวรรค์ของผลึกนั้นมีอยู่ในระดับต่าง ๆ...ตราบเท่าที่มันเป็นหินมันไม่มีค่า แต่เมื่อมันบรรลุสู่ความสมบูรณ์เลิศเป็นทับทิม ซึ่งเป็นศักยภาพที่แฝงอยู่ หนึ่งการดีของมันจะมีค่ามากเพียงไร จงพิจารณาสรรพสิ่งอื่นเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามสถานะสูงสุดของมนุษย์บรรลุได้โดยความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของในทุกยุคของศาสนาและโดยการยอมรับคำสอนของพระองค์ มิใช่โดยการเรียนรู้ เนื่องด้วยทุกชาติมีบรรดาผู้รอบรู้ในวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ มิใช่บรรลุได้โดยความมั่งคั่ง เพราะเป็นที่กระจ่างเช่นกันว่าชนชั้นต่าง ๆ ในทุกชาติมีบรรดาผู้ร่ำรวยอยู่ มิใช่บรรลุโดยสิ่งที่ไม่ยั่งยืนอื่น ๆ เช่นกันดังนั้นความรู้ที่แท้จริงคือความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของ และนี่มิใช่อื่นใดนอกจากการยอมรับพระศาสนาของพระองค์ในแต่ละยุคศาสนา ไม่มี ความมั่งคั่งอื่นใดนอกจากความยากจนในทุกสิ่งยกเว้นพระผู้เป็นเจ้าของและความบริสุทธิ์พ้นจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ เป็นภาวะที่บังเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเข้าหาพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งการเปิดเผยศาสนา⁴⁷

เจ้าจงรู้ไว้ว่า สวรรค์นั้นหมายถึงการยอมรับและยอมจำนนต่อบรมศาสดาที่พระผู้เป็นเจ้าของ จะแสดงให้เห็นปรากฏ และไฟนั้นหมายถึงการอยู่ร่วมกับผู้ที่ไม่ยอมจำนนต่อพระองค์และความยินดีของพระองค์⁴⁸

สำหรับบรรดาผู้ที่ล้มรสผลไม้แห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์บนโลกนั้นคือการยอมรับพระผู้เป็นเจ้าของแท้จริงหนึ่งเดียว ผู้ทรงความรู้โรจน์อันประเสริฐ ชีวิตของพวกเขาภายหลังจากนี้เป็นสิ่งที่เราไม่สามารถอธิบายได้ พระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้เป็นนายแห่งภพทั้งปวงเท่านั้นที่ทราบ⁴⁹

⁴⁷ SWB 88-9

⁴⁸ SWB 82-3

ในการประเมินของบรรดาผู้ที่เชื่อในเอกภาพสวรรค์ ไม่มีสวรรค์ใดประเสริฐกว่าการเชื่อฟังบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า และในสายตาของบรรดาผู้ที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าและสัญลักษณ์ของพระองค์ ไม่มีไฟใดร้อนแรงไปกว่าการละเมิดกฎของพระองค์ กตขี้อีกบุคคลหนึ่งแม้เพียงเท่าเมล็ดมาสดาด ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระผู้เป็นเจ้าจะตัดสินทุกคน และเราทุกคนจะวิงวอนขอความกรุณาจากพระองค์⁵⁰

ในยุคนี้เราจึงเป็นพยานต่อผู้ที่เราสร้างขึ้นมา เพราะไม่มีพยานคนใดนอกจากเรา ที่คู่ควรต่อการกล่าวถึง ณ ที่สถิตยของเรา เรายืนยันว่าไม่มีสวรรค์ใดประเสริฐสำหรับผู้ที่เราสร้างขึ้นมากไปกว่า การยืนต่อหน้าพระพักตร์ของเรา เชื่อในวาทะของเรา และไม่มีไฟใดร้อนแรงไปกว่าการถูกปิดบังจากการปรากฏของเรา และไม่เชื่อในฐานะของเรา⁵¹

ดูกร บุตรแห่งชีวิต สวรรค์ของเจ้าคือความรักของเรา พیمانของเจ้าคือการกลับมาอยู่ร่วมกับเรา จงเข้ามาและอย่าชักช้า นี่คือนี่ที่กำหนดไว้สำหรับเจ้าในอาณาจักรเบื้องบนอันประเสริฐของเรา⁵²

ดูกร บุตรแห่งปฐพี

แท้จริงแล้วจงรู้เถิดว่า หัวใจที่ยังมีความริษยาแม้เพียงน้อยที่สุด จะไปไม่ถึงอาณาจักรนรินทร์ของเรา และจะไม่ได้สัมผัสคุณธรรมแห่งความบริสุทธิ์ที่ไซยมาจากอาณาจักรอันวิสุทธิของเรา⁵³

การเข้าไปสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นไปโดยความไม่ผูกพันโดยความศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ โดยความสัตย์ ความมั่นคง ความซื่อสัตย์ และการสละชีวิต คำอธิบายเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า มนุษย์เป็นอมตะและมีชีวิตนรินทร์ สำหรับผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า รักพระผู้เป็นเจ้า มีความศรัทธา ชีวิตของเขาเป็นเลิศนั่นคือเป็นนรินทร์ แต่ผู้ที่ถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้เขาจะมีชีวิต มันก็เป็นความมืดและเมื่อเปรียบกับชีวิตของผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของเขาไม่ดำรงอยู่ ตัวอย่างเช่น ดวงตาและเล็บมีชีวิต แต่ชีวิตของเล็บเมื่อเปรียบกับชีวิตของดวงตา ชีวิตของเล็บไม่ดำรงอยู่ หินและมนุษย์ดำรงอยู่ แต่เมื่อหินสัมผัสกับการดำรงอยู่ของมนุษย์ หินมิได้ดำรงอยู่ เพราะเมื่อมนุษย์ตายและร่างกายของเขาสลาย มันกลายเป็นเหมือนหินและดิน ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า แม้ว่าแร่ธาตุดำรงอยู่ แต่เมื่อสัมผัสกับการดำรงอยู่ของมนุษย์ มันมิได้ดำรงอยู่

⁴⁹ GWB 345

⁵⁰ SWB 7941-2

⁵¹ SWB 87

⁵² HWP no. 6

⁵³ HWA no. 6

ในทำนองเดียวกันวิญญูณทั้งหลายที่ถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้าของเขาแม้ว่าพวกเขาดำรงอยู่ในโลกนี้และโลกหน้า เมื่อเปรียบกับการดำรงอยู่อันวิสุทธิของบุตรหลานในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา มิได้ดำรงอยู่และถูกแยกจากพระผู้เป็นเจ้าของ⁵⁴

สวรรค์และนรกเป็นภาวะที่มนุษย์ประสบได้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า สวรรค์ที่มนุษย์บรรลุถึงในโลกนี้ก็จะเป็นการส่งทอดเขาไปสู่สวรรค์ในโลกหน้าเช่นกัน

การลงโทษและรางวัลได้รับการกล่าวไว้เป็น 2 ชนิด คือรางวัลและการลงโทษในชีวิตนี้และในโลกหน้า แต่สวรรค์และนรกแห่งการดำรงอยู่พบอยู่ในทุกภพของพระผู้เป็นเจ้าของ ไม่ว่าในโลกนี้หรือโลกของวิญญูณ การได้รับรางวัลเหล่านี้คือการได้รับชีวิตนิรันดร์นี้เองที่พระคริสต์ทรงกล่าวไว้ว่า: “จงปฏิบัติตามหนทางที่เจ้าจะได้พบชีวิตนิรันดร์ และเจ้าจะได้กำเนิดด้วยน้ำและวิญญาณ เพื่อเจ้าจะได้เข้าไปสู่อาณาจักรสวรรค์” รางวัลของชีวิตนี้คือคุณความดีและความสมบูรณ์ที่ระดับสภาพความเป็นจริงของมนุษย์ ตัวอย่างเช่น มนุษย์มีตมและกลับกลายเป็นสว่างไสว เขาโง่เขลาและกลับกลายเป็นฉลาด เขาขาดสติและกลับกลายเป็นผู้มีสติ เขาหลับใหลและตื่นขึ้น เขาตายและกลับมีชีวิต เขาตาบอดแล้วกลายเป็นผู้มองเห็น เขาหูหนวกแล้วกลายเป็นผู้ได้ยิน เขาหมกมุ่นทางโลกแล้วกลายเป็นผู้ใฝ่ในธรรม เขาหมกมุ่นในวัตถุแล้วมาฝึกใฝ่ทางจิต โดยรางวัลเหล่านี้เขาได้รับการเกิดใหม่ทางธรรมและกลายเป็นคนใหม่ กลายเป็นผู้แสดงบทกลอนในพระคัมภีร์ใหม่ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับสาวกทั้งหลายว่า “พวกเขาไม่ได้เกิดมาจากเลือด มิใช่จากเนื้อหนังหรือเจตนาของมนุษย์ แต่เกิดมาจากพระผู้เป็นเจ้าของ” กล่าวคือพวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากลักษณะและคุณสมบัติของสัตว์ และครอบครองกิตติคุณแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นความอารีของพระผู้เป็นเจ้าของ นี่คือการหมายของการเกิดครั้งที่สอง สำหรับประชาชนดังกล่าว ไม่มีความทรมาณใดยิ่งใหญ่กว่าการถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้าของ ไม่มีการลงโทษใดรุนแรงกว่าความเสเพล คุณลักษณะที่ต่ำช้าและความหมกมุ่นในตัณหาเมื่อมนุษย์ได้รับการปลดปล่อยจากความต่ำช้าเหล่านี้โดยแสงแห่งความศรัทธา และได้รับการส่องสว่างด้วยแสงของธรรมาติดยุติประเสริฐด้วยคุณความดี พวกเขาจะถือว่านี่คือรางวัลอันยิ่งใหญ่ที่สุดและรู้ว่านี่คือสวรรค์ที่แท้จริง ในทำนองเดียวกัน พวกเขาพิจารณาว่าการลงโทษทางวิญญูณ กล่าวคือการทรมาณและการลงโทษภาวะของการดำรงอยู่ คือการเป็นทาสของธรรมชาติ การถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้าของ การเป็นผู้โหดร้ายและโง่เขลา จมอยู่ในตัณหาและความเกื้อนของสัตว์ มีคุณลักษณะอันมีตม เช่น การกดขี่ความโหดร้าย ผูกพันทางโลก และจมอยู่ในความคิดชั่วร้ายต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้คือการลงโทษและการทรมาณอันยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับพวกเขา ในทำนองเดียวกัน รางวัลของอีกโลกหนึ่งคือชีวิตนิรันดร์ ซึ่งกล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ คือ ความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ คือพระพรอันดีและความสุขนิรันดร์ รางวัลของอีกโลกหนึ่งคือความสมบูรณ์และความสงบที่ได้รับในโลกแห่งวิญญูณภายหลังที่จากโลกนี้ไป ขณะที่รางวัลของชีวิตนี้คือความสมบูรณ์ที่บรรลุในโลกนี้ ซึ่งเป็นเหตุแห่งชีวิตนิรันดร์ เพราะความสมบูรณ์ดังกล่าวคือความก้าวหน้าของการดำรงอยู่ ดังเช่นมนุษย์ที่ผ่านจากตัวอ่อนมาสู่การเติบโตเต็มที่และกลายเป็นการ

⁵⁴ SAQ 242-3

แสดงปรากฏของพระวจนะ “ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้สร้างผู้เลิศสุด” รางวัลของอีกโลกหนึ่งคือความสงบสุข ความงามทางจิต พระพรในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า การบรรลุความปรารถนาของหัวใจและวิญญาณ การพบกับพระผู้เป็นเจ้าในภพอนันตกาลในทำนองเดียวกันการลงโทษหรือการทรมานของอีกโลกหนึ่งคือการถูกพรากจากพระพรจากสวรรค์และตกอยู่ในระดับต่ำสุดของการดำรงอยู่ ผู้ที่ถูกพรากจากพระกรุณาสวรรค์นี้ แม้ว่าจะยังคงดำรงอยู่ภายหลังความตาย ก็ได้รับการพิจารณาว่าเป็นประจักษ์คนตายโดยประชาชนผู้มีธรรม⁵⁵

สวรรค์คือภาวะที่ดำรงอยู่จริงอย่างไม่มีข้อสงสัย ในโลกนี้สวรรค์บังเกิดขึ้นได้โดยความรักและความยินดีของเรา ใครก็ตามที่บรรลุถึงสวรรค์นี้ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเขาในโลกเบื้องล่างนี้ และภายหลังความตาย พระองค์จะช่วยให้เขาเข้าไปสู่สวรรค์ซึ่งมีความไพศาลเท่ากับฟ้าและดิน และ ณ ที่นั่นเทพธิดาแห่งความรุ่งโรจน์และความบริสุทธิ์จะคอยปรนนิบัติเขาทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ขณะที่ดวงตะวันแห่งความงามอันไม่จีจางของพระผู้เป็นเจ้าจะสาดแสงมายังเขาตลอดเวลา และเขาจะเรืองรองสว่างไสวจนไม่มีใครสามารถจ้องมายังเขาได้⁵⁶

ในเริ่มต้นชีวิต มนุษย์เป็นตัวอย่างอ่อนโยนในครรภ์ของโลก ที่นั่นเขาได้รับพลังและการประสิทธิ์ประสาทสำหรับการดำรงอยู่เป็นมนุษย์ พลังและความสามารถที่จำเป็นสำหรับโลกนี้ได้ประทานให้แก่เขาในสภาวะอันจำกัดนั้น ในโลกนี้เขาจำเป็นต้องมีตา เขาได้รับดวงตาจากโลกในครรภ์ เขาจำเป็นต้องมีหู เขาได้รับหูจากที่นั่นพร้อมสำหรับการดำรงอยู่ใหม่ของเขา ความสามารถที่จำเป็นสำหรับโลกนี้ได้ประทานให้แก่เขาในครรภ์ของโลก เพื่อว่าเมื่อเขาเข้ามาสู่อาณาจักรของการดำรงอยู่ที่แท้จริง เขาไม่เพียงมีอวัยวะและความสามารถครบเท่านั้น แต่ยังมีสิ่งที่ยังชีพเตรียมพร้อมรอเขาอยู่ ดังนั้นในโลกนี้เขาต้องเตรียมตัวสำหรับชีวิตหน้า สิ่งที่เป็นสำหรับโลกหน้าต้องหาให้ได้ในโลกนี้ ดังเช่นที่เขาเตรียมตัวในครรภ์โดยได้มาซึ่งพลังที่จำเป็นสำหรับการดำรงอยู่บนโลกนี้ พลังที่ขาดไม่ได้สำหรับการดำรงอยู่ในภพสวรรค์ต้องบรรลุให้ได้ในโลกนี้ เขาจำเป็นต้องมีอะไรในอาณาจักรสวรรค์ที่อยู่เหนือชีวิตและความจำกัดของโลกนี้? โลกหน้าเป็นโลกแห่งความบริสุทธิ์และเรืองรอง ดังนั้นในโลกนี้เขาจำเป็นต้องได้มาซึ่งคุณลักษณะแห่งสวรรค์เหล่านี้ ในโลกหน้าจำเป็นต้องมีคุณธรรม ความศรัทธา ความมั่นใจ ความรู้และความรักของพระผู้เป็นเจ้า เขาจะต้องได้มาขณะอยู่ในโลกนี้เพื่อว่าภายหลังที่เขาจากโลกนี้ขึ้นไปสู่อาณาจักรสวรรค์ เขาจะพบว่าทุกสิ่งที่เป็นสำหรับชีวิตนิรันดร์เตรียมไว้พร้อมสำหรับเขา โลกสวรรค์เป็นโลกแห่งแสงสว่าง ดังนั้นมนุษย์ต้องได้รับความสว่างในจิตใจที่โลกนี้ โลกหน้าเป็นโลกแห่งความรัก ความรักของพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งจำเป็น โลกหน้าเป็นโลกแห่งความสมบูรณ์ ดังนั้นคุณความดีและความสมบูรณ์ต้องบรรลุให้ได้มา โลกหน้าเป็นอาณาจักรแห่งชีวิตนิรันดร์ ชีวิตนิรันดร์นั้นต้องบรรลุให้ถึงในระหว่างการดำรงอยู่อันชั่วแล่นนี้ มนุษย์จะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ด้วยวิธีใด? เขาจะได้รับพรสวรรค์และความสามารถเหล่านี้ได้อย่างไร? ประการแรกโดยความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า สองโดยความรักของพระผู้เป็นเจ้า สามโดยความศรัทธา สี่โดยการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ห้าโดยการ

⁵⁵ SAQ 223-5

⁵⁶ TB 189

เสียสละ หกโดยตัดความผูกพันกับโลกนี้ เจ็ดโดยความบริสุทธิ์ ถ้าเขาไม่บรรลุถึงพลังและเงื่อนไขเหล่านี้ เขาจะถูกพรากจากชีวิตนิรันดร์แน่นอน⁵⁷

ชีวิตบนโลกนี้คือโอกาสสำหรับมนุษย์ที่จะพัฒนาคุณธรรมโดยการเอาชนะความยากลำบากและบททดสอบต่าง ๆ ก่อนที่จะสิ้นลมหายใจ เพราะการทดสอบของพระเจ้าเป็นเจ้ามีแต่ในโลกนี้ ไม่มีในโลกหน้า⁵⁸ การพัฒนาของวิญญาณมิได้สิ้นสุดที่ความตาย ภายหลังจากตายแล้ววิญญาณของมนุษย์ก้าวหน้าต่อไปได้โดยความกรุณาของพระเจ้า การสวดมนต์อธิษฐานของบุคคลอื่น การกุศลที่กระทำในนามของเขา

คำถาม: จิตของมนุษย์ กล่าวคือวิญญาณแห่งการใช้เหตุผลก้าวหน้าไปโดยวิธีใดภายหลังจากจากโลกนี้ไป

คำตอบ: ความก้าวหน้าของจิตในภพสวรรค์ภายหลังจากที่แยกออกจากร่างกาย เป็นไปโดยความอารีและความกรุณาของพระเจ้าเป็นเจ้าเพียงผู้เดียว หรือเป็นไปโดยการวิงวอนและการอธิษฐานอย่างจริงใจของบุคคลอื่น หรือโดยการกุศลและงานสำคัญที่ดั่งามที่กระทำในนามของเขา⁵⁹

เมื่อถึงเวลาตายของชายผู้มั่งคั่งคนหนึ่ง หากเขายกทรัพย์สินให้แก่ผู้ยากไร้และผู้ทุกข์ยาก และมอบส่วนหนึ่งของความมั่งคั่งของเขาให้นำไปใช้จ่ายเพื่อผู้ยากไร้ การกระทำนี้อาจเป็นเหตุของการให้อภัยแก่เขาและความก้าวหน้าของเขาในอาณาจักรสวรรค์ เช่นกัน บิดามารดาทนความยุ่งยากและความลำบากอย่างใหญ่หลวงที่สุดเพื่อลูก และเมื่อลูก ๆ ได้มาถึงวัยผู้ใหญ่ บิดามารดามักจากไปสู่อีกโลกหนึ่ง บิดามารดาไม่ค่อยได้เห็นรางวัลของการดูแลและความลำบากเพื่อลูกขณะอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทน ลูก ๆ ต้องใจบุญและกรุณาและต้องวิงวอนขอภัยให้บิดามารดา ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบแทนความรักและความกรุณาที่บิดามีต่อท่าน ท่านควรให้ท่านคนจนเพื่อเห็นแก่บิดา วิงวอนขอภัยบาปและความปรานีสูงสุดด้วยความยอมจำนนและถ่อมตัวที่สุด เป็นไปได้ถึงขนาดที่ว่า ภาวะของบรรดาผู้ที่ตายอยู่ในบาปและความไม่เชื่ออาจเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือพวกเขาอาจได้รับการอภัยโดยความอารีของพระเจ้า มิใช่โดยความยุติธรรมของพระองค์ เพราะความอารีประทานให้โดยปราศจากความคู่ควร แต่ความยุติธรรมประทานให้กับสิ่งที่คู่ควร เนื่องจากเรามีพลังที่จะอธิษฐานเพื่อวิญญาณทั้งหลายที่นี้ทำนองเดียวกันเราก็จะมีพลังเดียวกันในโลกหน้าซึ่งเป็นอาณาจักรของพระเจ้า...เนื่องด้วยวิญญาณในโลกนี้สามารถพัฒนาไปโดยความช่วยเหลือจากการวิงวอนและการอธิษฐานของบรรดาผู้บริสุทธิ์ซึ่งก็เป็นเช่นเดียวกันภายหลังความตาย พวกเขาสามารถก้าวหน้าไปโดยการอธิษฐานและวิงวอนของพวกเขาเองและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อศาสนทูตวิงวอนเพื่อพวกเขา⁶⁰

⁵⁷ PUP 225-6

⁵⁸ LG no. 454

⁵⁹ SAQ 240

⁶⁰ SAQ 231-2

เมื่อถูกถามว่า เป็นไปได้ไหมโดยอาศัยความศรัทธาและความรักที่จะทำให้บรรดาผู้ที่ ล่วงลับไปแล้วรับทราบการเปิดเผยศาสนาใหม่นี้โดยที่เมื่อยังมีชีวิตอยู่พวกเขาไม่เคยได้ยินมาก่อน พระอัครทูตปาฮาทรงตอบว่า: เป็นไปได้แน่นอน เพราะการสวดมนต์ด้วยความจริงใจมีผล เสมอและมีอิทธิพลมากในโลกหน้า เราไม่ถูกตัดขาดจากบรรดาผู้ที่อยู่ในโลกหน้า อิทธิพลอัน แท้จริงอยู่ในโลกหน้ามิใช่โลกนี้⁶¹

เกี่ยวกับคำถามของท่านที่ว่า วิญญาณสามารถรับความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าในภพถัดไป หรือไม่ ความรู้นั้นเป็นไปได้นั่นเองและเป็นสัญลักษณ์ของความปราณีของพระผู้ทรงมหิธานุ ภาพ โดยการสวดมนต์ เราสามารถช่วยวิญญาณทุกดวงค่อย ๆ บรรลุสู่สถานะอันสูงส่งนี้ แม้ว่า ดวงวิญญาณนั้นจะบรรลุไม่ถึงในขณะที่อยู่ในโลกนี้ความก้าวหน้าของวิญญาณมิได้สิ้นสุดที่ความ ตายแต่เพียงกำลังเริ่มต้นใหม่ดิใหม่ พระบาฮาอูลลาห์ทรงสอนว่า ความเป็นไปได้อันยิ่งใหญ่ ไพศาลรอคอยวิญญาณอยู่ในโลกหน้า ความก้าวหน้าของวิญญาณในภพนั้นไม่มีสิ้นสุด และไม่มี ไครบนโลกนี้แลเห็นอานุภาพและขอบเขตของวิญญาณ⁶²

⁶¹ BNE 194

⁶² LG no. 447

หนังสืออ้างอิง

ABL	Abdu'l-Bahá in London
BNE	Bahá'u'lláh and the New Era
BW	The Bahá'í World: An International Record, Volume xv, 1975
BWF	Bahá'í World Faith: Selected Writings of Bahá'u'lláh and Abdu'l-Bahá 1976
DAL	The Divine Art of Living
GWB	Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh
HWA	The Hidden Words of Bahá'u'lláh (Arabic)
HWP	The Hidden Words of Bahá'u'lláh (Persian)
LG	Lights of Guidance
PUP	Promulgation of Universal Peace
PMD	The Importance of Prayer, Meditation and the Devotional Attitude
PT	Paris Talks
SAQ	Some Answered Questions
SWAB	Selections from the Writings of Abdu'l-Bahá
SWB	Selections from the Writings of the Báb
TB	Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas
TI	Throne of the Inner Temple

เมื่อคนไม่ตาย ดวงวิญญาณของเขาจะจากโลกนี้ไปโดยสมบูรณ์และไม่สามารถมีอิทธิพลต่อบุคคลใด...ความคิดของเขามีอิทธิพลเฉพาะเมื่อเขายังมีชีวิตบนโลกนี้...แต่ดวงวิญญาณของคนดีได้รับชีวิตนิรันดร์ และบางครั้งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าอนุญาตให้ความคิดของเขามาสู่โลกนี้เพื่อช่วยเหลือประชาชน

ในโลกนี้มนุษย์จะพบว่าเขาเป็นอิสระจากความพิการมากมายที่เราทนอยู่บนโลกนี้ บรรดาผู้ที่ได้ผ่านความตายไปมีภพของพวกเขาเอง ภพนั้นมิได้ถูกย้ายออกไปจากภพของเราแต่ภพนั้นบริสุทธิ์พ้นจากสิ่งที่เราเรียกว่ากาลเวลาและสถานที่ เวลาของเราวัดด้วยดวงอาทิตย์ เมื่อไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นหรือตก กาลเวลานั้นไม่มี

วิญญาณที่ประเสริฐทั้งหลายจะรู้จักกันในภพสวรรค์ ไม่ว่าดวงวิญญาณนั้นจะอยู่ในอดีตอันไกลหรือไกล